

## MILOST + 0 = SPASENIE?

V jednom článku napísal istý kazateľ: "Neexistuje nič okrem milosti, čo by mohlo priniesť spasenie duši. Jedine milosť", napísal, "je zdrojom spasenia, bez akýchkoľvek ďalších prídavkov." Iný kazateľ zas vyhlásil: "Milosť plus nič sa rovná spasenie."

Je to biblické? Nešli títo duchovní ďalej, ako nás učí Biblia? Nemusí ten, kto spasenie prijíma, podniknúť spolu s Božou milosťou aj nejaké, jej zodpovedajúce kroky? Ak teda neexistuje nič, čo by človek musel konať, alebo ak platí, že pre spasenie nie je potrebný žiaden skutok, ako si potom máme vysvetliť tie pasáže Biblie, ktoré vyzývajú ku konaniu skutkov?

Keď sa previnilí hriešnici opýtali: "*Co márne robíte, muži bratia?*", apoštol Peter im odpovedal: "*Cinite pokánie...*" (Skutky 2:37-38). Keď sa Saul z Tarzu opýtal: "*Pane, čo chceš, aby som ucinil?*", Pán mu odpovedal: "*Vstan a voď do mesta, a povie sa ti, čo máš činiť*" (Skutky 9:6). Po znicujúcom zemetrasení, keď žalárnik vo Filipis vbehol do ruín väzenia a chcel si vziať život, zavolať na neho Pavel: "*Neurob si ničoho zlého, však sme tu všetci!*" Žalárnik si bol totiž istý, že jeho väzni ušli. Keď zistil, že sú stále tam, padol pred nimi a opýtal sa trasúcim hlasom: "*Páni, čo mám činiť, aby som bol spasený?*" Odpovedali mu: "*Uver v Pána Ježiša Krista a budeš spasený ty aj tvoj dom*" (Skutky 16:25-31).

Vo všetkých týchto prípadoch sa od opýtaných požadoval nejaký skutok. V prvom prípade to bolo "činiť pokánie", v druhom "ísť" a v treťom "veriť". Vo všetkých troch prípadoch sa požadoval skutok, a to skutok vôle. V každom prípade bol vydaný príkaz. Neplatilo: "Milosť plus nič sa rovná spasenie", ale "Milosť plus poslušnosť sa rovná spasenie!" Alebo, "Milosť plus poslušná viera sa rovná spasenie."

### Milosť je Boží skutok

Milosť je ničím nezaslúžená Božia priazeň, daná človeku prostredníctvom zmierujúcej obete Pána Ježiša Krista. Milosť je zdrojom spasenia. Milosť znamená, že pôvodcom spasenia je Boh. Milosť zahŕňa všetky Božie skutky, ktoré ľudstvu priniesli spasenie. Božia milosť bola dôvodom, prečo sa samotný Boh zjavil v tele v osobe Ježiša Krista, prijal ľudské obmedzenia, dobrovoľne sa vydal na smrť na kríži a na tretí deň vstal z mŕtvych, a to všetko pre naše ospravedlnenie.

### Zdrojom spasenia je samotný Boh

Spasenie započalo už v nebi, ako Boží plán. Boh si nepozval človeka, aby sa s ním poradil. V skutočnosti nemal človek so spasením vôbec nič spoločné, iba to, že bol jeho predmetom!

*"Lebo tak miloval Boh svet, že svojho jednorodného Syna dal, aby nikto, kto verí v neho nezahynul, ale mal večný život"* (Ján 3:16).

*"Ale Boh súc bohatý v milosrdenstve pre mnohú svoju lásku, ktorou nás zamiloval..."* (Efezským 2:4).

*"Lebo znáte milosť nášho Pána Ježiša Krista, že súc bohatý pre vás bol schudobnel, aby ste vy zbohatli jeho chudobou"* (2 Korintským 8:9).

Z týchto veršov je zrejme postavenie milosti v diele spasenia - *spasenie pochádza z milosti*.

### Viera a poslušnosť sú odpoveďou človeka

Vierou človek prijíma Božiu milosť, milosrdenstvo a dobrotu a vzťahuje ju na svoj vlastný život. "*Lebo ste milosťou spasení, skrze vieru*" (Efezským 2:8). Viera je činiteľ v srdci človeka, ktorý prijíma správu o veľkej Božej milosti, transformuje ju na konkrétny stav daného človeka a nachádza cestu z jeho bezvýchodiskového stavu. Inými slovami, *spasenie človek prijíma vierou*.

Nakoniec prichádza na scénu poslušnosť a stáva sa aktívnym činiteľom, motivujúcim človeka konať na základe milosti a podľa viery.

Poslušnosť je nevyhnutnou a nedeliteľnou súčasťou pravej biblickej viery. Keďže mnohí ľudia si myslia, že viera je iba duševný súhlas, musíme zdôrazniť, že poslušnosť je nedeliteľnou súčasťou spasiteľnej viery. Túto skutočnosť zdôrazňuje minimálne 19 pasáží z Nového zákona. Stručne povedané, poslušnosť aktivuje spasenie.

*"A my sme jeho svedkami v tých veciach, i Svätý Duch, ktorého dal Boh tým, ktorí ho poslúchajú"* (Skutky 5:32).

*"No vďaka Bohu, že pravda boli ste sluhami hriechu, ale ste zo srdca poslúchali druh náuky, do ktorého ste vydaní."* (Rimanom 6:17).

*"A súc zdokonalený stal sa všetkým, ktorí ho poslúchajú, pôvodcom večného spasenia"* (Židom 5:9).

Pravdu o spasení možno ilustrovať na príklade bankového účtu. Účet v banke je zdrojom peňazí a predstavuje milosť. Bankový šek vypísaný pre tento účet je prostriedkom výberu peňazí a zodpovedá viere. Samotný skutok vyplatenia peňazí na základe šeku predstavuje poslušnosť.

Predstavte si niekoho, kto vám chce dať dar, povedzme 30.000 korún. Vypíše šek na túto čiastku a povie vám, aby ste si peniaze vybrali. Šek je váš; držíte ho vo svojich rukách. Ale peniaze sú stále ešte v banke a do rúk ich dostanete až vtedy, keď si šek necháte preplatiť.

Tento váš konkrétny krok predstavuje poslušnosť, o ktorej sme hovorili. Ak chcete mať z bankového účtu a šeku konkrétny prospech, musíte poslúchnuť a nechať si tento šek preplatiť. Ak tak neurobíte, peniaze zostanú na účte darcu a vy ich nedostanete! Podobne je to s Bohom. Darca je Boh, šek je viera a poslušnosť je preplatenie šeku.

Slová, napísané v Rim 6:17 sú vysvetlené v predošlých veršoch v tejto kapitole. V Rimanom 5:20-21 hovorí Pavel o úžasnej Božej milosti, ktorá sa vždy rozhojní viac, ako hriech a ktorá vedie k večnému životu. V Rimanom 6:1-7 sú popísané spôsoby, ktorými sa milosť prejavuje. Konkrétne, kresťania v Ríme zomreli hriechu, dali sa pokrstiť v meno Ježiša Krista, čím boli pokrstení v Jeho smrť a spolu s Ním boli pochovaní hriechu a s Ním vstali k novému životu.

Inými slovami, boli poslušní príkazu, aby činili pokánie, dali sa pokrstiť v meno Ježiša Krista a prijali Ducha Svätého. Táto skúsenosť ich zjednotila s Kristovou smrťou, pochovaním a vzkriesením, čím sa stali účastníkmi hojnej Božej milosti. Ich poslušnosť, ktorá bola vierou v

akcii, bola kanálom, ktorým k nim prúdila Božia milosť.

Nie, neplatí, že "Milosť + 0 = spasenie". Namiesto toho platí, "Milosť + viera + poslušnosť = spasenie". Ak clovek nie je poslušný, potom v skutocnosti neverí, a ak neverí, potom neprijal Božiu milosť. V Skutkoch 2:41 sa píše o správnom postoji, ktorý musíme zaujať ku zjaveniu Božej milosti: *"A tak tí, ktorí ochotne prijali jeho slovo, dali sa pokrstiť, a pripojilo sa v ten den okolo troch tisícou duší."*

Po tom, čo ľudia v zástupe poculi z Petrových úst o Božej milosti, prijali toto slovo a hneď ho poslúchli a dali sa pokrstiť v meno Ježiša Krista. Podobne poslúchol Saul, keď mu Ananiáš povedal, čo má robiť (Skutky 9:17-18; 22:16), ako aj žalárnik vo Filipis, ktorý poslúchol, keď mu Pavel a Sílus vysvetlili, ako môže byť spasený (Skutky 16:31-34).

Poslušnosť je kritériom viery. Aby sme do svojich životov mohli prijať Božiu milosť, musí byť poslušnosť nedeliteľnou súčasťou našej viery. Nesmieme sa nechať zviest názorom, že pre to, aby sme boli spasení, nemusíme nič urobiť. Musíme poslúchať Božie Slovo. Musíme veriť a robiť to, čo kázali apoštolovia a čo prijali zástupy ľudí v den Letníc. "Cinte pokánie, a nech sa pokrstí jeden každý z vás na meno Ježiša Krista na odpustenie svojich hriechov, a dostanete dar Svätého Ducha." (Skutky 2:38).

<http://www.sayadi-al-nas.com>

صيادي الناس